

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen SEUT 263 artiklan nojalla, koska siinä todetaan valtiontuki ja määrätään, että se on perittävä takaisin sijoittajilta,
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 1, 2 ja 4.1 artiklan siltä osin kuin niissä mainitaan sijoittajat tuensaajina, joiden on maksettava väitetty tuki takaisin,
- toissijaisesti jättämään soveltamatta 4.1 artiklassa in fine sijoittajille annettu tuen takaisin perimistä koskeva määräys siltä osin kuin siinä rikotaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita, koska takaisin perimistä ei voida määrätä menettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkaisemispäivää aikaisemmasta päivästä alkaen,
- toissijaisesti kumoaa päätöksen 2 artiklan ja toteaa, että menetelmä, jonka avulla sijoittajien takaisin maksettava väitetty etu määriteltiin, on lainvastainen,
- toteaa mitättömäksi tai toissijaisesti kumoaa osittain päätöksen 4.1 artiklan, joka koskee kieltoa ”vyöryttää takaisinmaksamista toisille henkilöille”, koska kyseessä on sellaisia sopimuslausekkeita koskeva kielto tai niiden oletettu mitättömyys, jotka koskevat takaisin maksamista ja joihin vedotaan kolmansia vastaan sellaisten summien osalta, jotka sijoittajien on maksettava takaisin Espanjan valtiolle, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa riitautettu päätös on sama kuin asioissa T-700/13, Bankia vastaan komissio, T-719/13, Lico Leasing ja Pequeños y Medianos Astilleros de Reconversión vastaan komissio, ja T-3/14, Anudal Industrial vastaan komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samankaltaiset kuin ne, joihin kyseisissä asioissa on jo vedottu.

Kantaja väittää muun muassa, että riidanalaisessa päätöksessä rikotaan SEUT 107 artiklaa, koska siinä katsotaan, että kyseessä oleva verotusjärjestelmä, jota sovelletaan tiettyihin ns. tax lease –sopimuksiin uusien laivojen ostamista varten, on kokonaisuudessaan valtiontuki.

Kantajan mukaan veropäätöksellä rikotaan SEUT 107 artiklaa myös, koska siinä katsotaan, että toimenpiteet, joista kyseinen verotusjärjestelmä muodostuu, ovat ”uusia” valtiontukia.

Toissijaisesti kantaja väittää, että oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita on loukattu ja että SEUT 107, SEUT 108 ja SEUT 206 artiklaa on rikottu, koska edunsaajat on yksilöity virheellisesti ja takaisin perittävät summat on määriteltä virheellisesti, ja että SEUT 108 artiklan 3 kohtaa, asetuksen N:o 659/1999 19 artiklaa, Euroopan unionin perustamis-sopimuksen 3 artiklan 6 kohtaa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 16 ja 17 artiklaa on rikottu, koska päätöksen 4.1 artiklassa säädetään, että sopimuslausekkeet, joiden nojalla sijoit-

tajat voivat vaatia kolmansilta summia, jotka ne ovat joutuneet maksamaan takaisin Espanjan valtiolle, ovat mitättömiä.

Kanne 7.1.2014 — Banco Popular Español v. komissio

(Asia T-31/14)

(2014/C 61/38)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Banco Popular Español, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Navarro Varona, P. Vidal Martínez, J. López-Quirga Teijero ja G. Canalejo Lasarte)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen SEUT 263 artiklan nojalla, koska siinä todetaan valtiontuki ja määrätään, että se on perittävä takaisin sijoittajilta,
- toissijaisesti kumoamaan päätöksen 1, 2 ja 4.1 artiklan siltä osin kuin niissä mainitaan sijoittajat tuensaajina, joiden on maksettava väitetty tuki takaisin,
- toissijaisesti jättämään soveltamatta 4.1 artiklassa in fine sijoittajille annettu tuen takaisin perimistä koskeva määräys siltä osin kuin siinä rikotaan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita, koska takaisin perimistä ei voida määrätä menettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkaisemispäivää aikaisemmasta päivästä alkaen,
- toissijaisesti kumoaa päätöksen 2 artiklan ja toteaa, että menetelmä, jonka avulla sijoittajien takaisin maksettava väitetty etu määriteltiin, on lainvastainen,
- toteaa mitättömäksi tai toissijaisesti kumoaa osittain päätöksen 4.1 artiklan, joka koskee kieltoa ”vyöryttää takaisinmaksamista toisille henkilöille”, koska kyseessä on sellaisia sopimuslausekkeita koskeva kielto tai niiden oletettu mitättömyys, jotka koskevat takaisin maksamista ja joihin vedotaan kolmansia vastaan sellaisten summien osalta, jotka sijoittajien on maksettava takaisin Espanjan valtiolle, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa riitautettu päätös on sama kuin asiassa T-29/14, Taetel vastaan komissio.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut ovat samat kuin ne, joihin kyseisessä asiassa on jo vedottu.